

¡CU-CUT!

Barcelona

Escudellers, 54

«EL COLEGIAL DESENVUELTO»

—¡Com se coneix que ta mare es foral..

Llista de la Bogadera

No m'he pogut aguantar. Un dia més passat a Vilacursi hauria constituït per a mi un sacrifici superior a las mevas forsas. Bon punt vaig tenir notícia de la celeberrima sessió del Ajuntament en la que's varen discutir las subvencions dels establiments de beneficencia, ab els incidents de la mateixa, més o menos engreixats per la distancia, que's va apoderar de mi un frisant estrany, un'ansia de ser a Barcelona que no ha pogut apaibagar la perspectiva de la brillant festa major que sens preparava allí dalt.

El balneari'm queya assobre, las aigües *medicinals* d'aquí no'm provavan—y aixó que no las havia ni tastat;—fins la companyia del simpàtic *perdido* havia deixat de divertir-me.

La veritat sigui dita, el pobre home no estava pas pera divertir a ningú ab la cara de pomas agres que feya.

Havia llegit alguns diaris que feyan la ressenya de la sessió esmentada y com que encara li queda un xich d'aquell sentit gens comú entre'ls seus, va consternarse al veure'l magnífich paper d'estrassa que havian desempenyat els *ilustres* que *La Perdida* te ficats a la Casa Gran.

No cal dir que ab el propósit que ja's tenia format d'anarsen de Vilacursi abans de las festas dedicadas al Sant més reaccionari, no més li cabia aquesta empremta pera adelantar el viatge, el que varem realisar tots dos plegats en tanta pau y armonía com si fossim en Costa y en Jordá.

Al home, lo mateix que a mí, tot li era fer calendaris y cábalas respecte a la situació de deteriorament en que haurían quedat els seus amichs després de la llistada del altre dia. De cap de las maneres sabia avenirse de com els hi haguessin pogut donar entenent de semblant empastellada.

—¡Aquesta gent no tenen memoria y comprometen la causa de mala manera!—me deya tot enfurismat.—¿Que no's recorda en Moles que es part en el Manicomi de Sant Boy, encomanat a religiosos? ¿Per ventura més de quatre d'ells no fa anar a la canalla a estudis de frares? ¿A n'en Buen no li va pagar la carrera un oncle capellá?

—¿Qué vol ferhi?—anava dientli jo mitg compadescut al veure'l seu inmens dolor.—Si tinguessin memoria ja no sortirían de casa.

—Ah, estich segur que aquesta l'ha armada l'Odon. Sempre l'havia tingut per poqueta cosa, però may hauria dit que fos tan... *hipparion*.

—¿Qué *hipparion*? Tot un megateri; estiguin segur.

—¡Pero a n'en Junoy li deu caure la cara de vergonya!

—Home, no sigui tan ignoscent; si aixó podia passarli s'hauria d'ajupir tot sovint a recullirla; y a més un trench de cutis tan sofert que allí no s'hi coneix res.

—¿Y vosté creu que l'Odon y en Mir y en Molera cara tindran tupé de tornarse a presentar al Ajuntament?

—Vaja, veig que vosté desconeix per complet *seu* personal. ¿No han de tornarhi? ¿No veu que arriban més enllá, pobrets? M'hi jugaria un peí de pasta que'ls trobará més satisfets que si haguessin tretat República. En aixó si que s'ha de reconèixer que son fàcils de contentar. Els passa'l mateix que a Espanya que te com a glories nacionals el Dia de *Mayo*, els sitis de Girona y de Saragossa, els combats de Trafalgar, de Santiago, de Cavite; es a dir totes en que'ns ha tocat el rebre.

—Donchs digui que aquesta gent may caurá al burro.

—¿Cóm vol que'n caiguin, no veu que cada un d'ells es un centauro de burro?

Y tot conversant aixís varem arribar a Barcelona sense adonárnosen, despedintos a la estació—després de ferosos mútuas protestas d'amistat—ell pera anar sen a *La Perdida* y jo a ¡Cu-Cur! ab el mateix objecte tots dos: sapiguer l'alcans de lo succéit.

Ell va separarse de mí prometentme que'l dia de la nivellació social influiria pera que no passassin llavors tant per demunt meu y jo vaig donarli paraules de bonor de que al arribar a n'ell segariam molt per sobre.

* *

Lo que primer salta a la vista de la sessió del dia es la durada. ¡13 horas de xerrameca! Després cridarán que en Fabra y Ledesma sen hagués pasat d'altres tantes anant en cotxe. ¡Alló al menos pot anar en rodassas, que lo del altre dia ni ab ternals!

Jo no sé com aquets pots d'esperit de contradicció (vulgo *regidors perdidos*) no's fan càrrech d'una cosa de que ab las sevas obstruccions tot lo que conseguís sin estalviar al Ajuntament de donatius perá las necessitats de beneficencia ja ho gastan de llum.

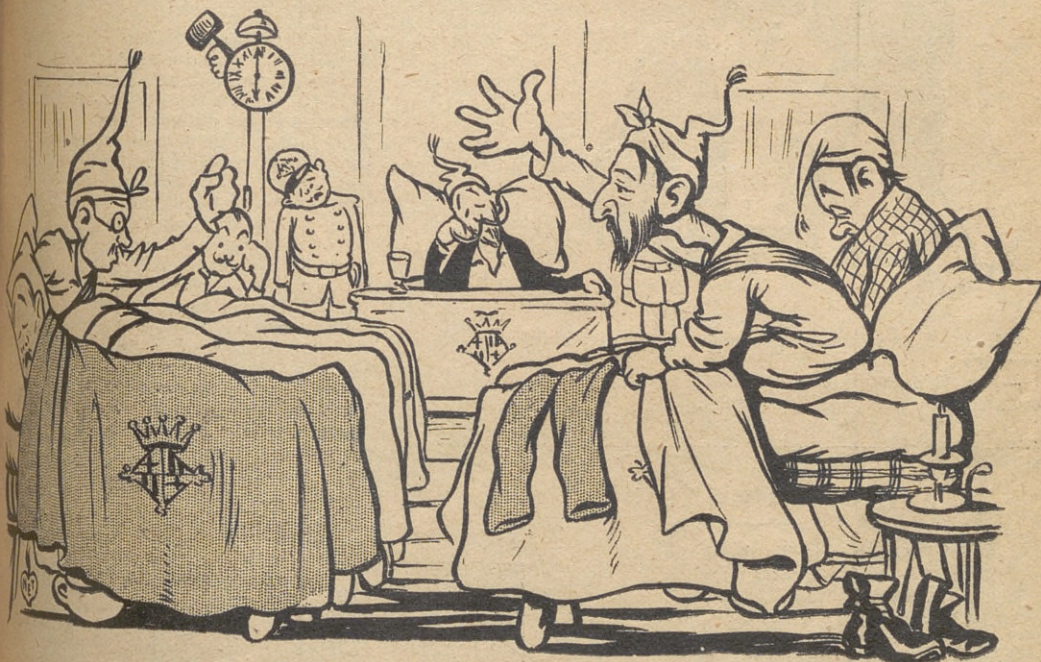
Peró ells s'escusarian dient que d'aquest excés de kilowats en té la culpa'l clero, y aquesta vegada el rahó, perque en la darrera sessió del Municipi no's va discutir cap qüestió de beneficencia ni cosa que s'assembla, sinó un problema religiós que sera eternament insoluble en las aufractuositats dels cervells setarís. Y no ho será perque'l dia que faltés aquest sumpto els fanátichs demagógichs no tindrían obgete ab que entretenirse y's morirían d'aburriment. Peró ells el jesuítisme es una cosa tan necessaria com la masoneria pera certs católichs poch imposats de las sevas creencias; sense aquell y sense aquesta, serían moltas las cosas que no tindrían explicació. Prova lo que diém es que fins en las ressenyas que passen als periódichs afectes a la reacció roja, de la sessió esmentada, no s'hi llegeix un sol argument que pugui justificar racionalment la impugnació feta pels republicans de plata Meneses a la concessió de subvencions als establiments benéfichs. Peró a n'ells no'ls ha

... d'arguments pera lo que en realitat no tracta-
... de combatre. Allá ahont tiravan era contra'l
... y contra la monja. No hi feya res que's tractés
... de personas que sacrifican la seva vida al servey del
... cuidant al malalt, recullint al orfe, amparant
... segons las moderníssimas ideas de llibertat
... que portan hábit els hi 'está prohibit fins el fer bé.
... els voldrien las subvencions pera la beneficencia
... però ¿ahont es aquesta beneficencia?
... progressas a lo cranch, no més pensan en enderrocar
... construir, expositantse a quedarse al ras. Molt
... molt omplirse la boca de llibertat, de progrés,
... de drets del home, però la seva obra negativa no ha

A boca plena's ho diém: ja's coneix prou que'l més
insigne del seus capitosos ni en ciencia, ni en política,
ni en sociologia, ha passat encara dels fossils!

Peró contra aquesta reacció, el catalanisme, representant de la verdadera llibertat y de la verdadera tolerancia, sabrá oposarhi una bona resclosa. A dintre'l nostre credo hi caben totes las ideas porque s'hi consigua'l respecte a totes; a dintre las nostras associacions s'agermanan els católics ab els que no ho son; dintre la nostra mateixa Redacció gairebé no son dos els que en aquestas materias pensém de la mateixa manera y ens respectém y ens estimém. Però aquesta bona armonía reconeix una rahó suprema, y

REGIDORS QUE PLEGAN TART

Si's fa alguna altra sessió
que duri tota la nit,
ens sembla que lo millò
es que cada regidò
s'hi fassi portà'l seu llit.

... un sol establiment benèfich, ni un centre d'en-
... mitjanament montat.

... d'aquets reaccionaris, øcurantistas, re-
... arcáichs a lo Odón de Buen y a lo Mir y
... nosaltres, tal com el senyor Cambó, ens esfe-
... de lo avensad'is que son las nostras ideas, y
... que'l millor día ens vinguin a agafar per anar-

... ¿ahont ens vol dur aquesta gent si no en
... edat mitjana? Els seus precursors d'aquell
... els fanátichs d'aquella época eran els que cre-
... heretges, com els fanátichs d'avuy día volen
... freres; els ilusos de llavors perseguían y tre-
... d'Espanya als jueus, — els únichs brassos que
... l'industria — com els ilusos d'avuy volen acabar
... religiosos, que son els únichs que colectivament
... a la beneficencia.

... reaccionaris, atrassats, llanuts!

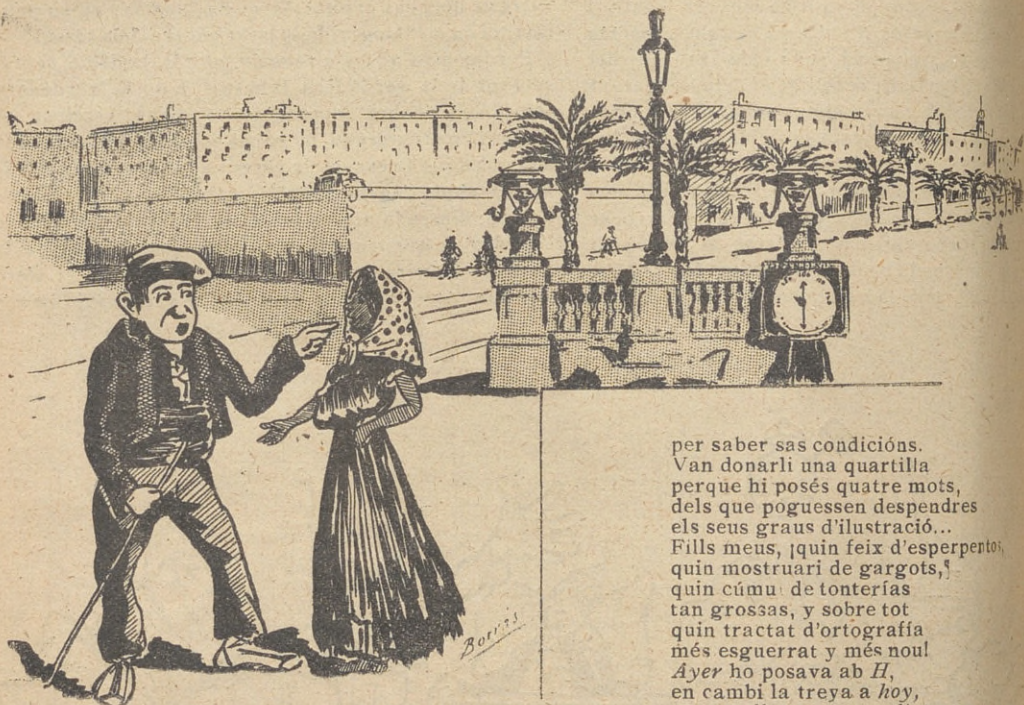
... que tenim modos, lo que'ls hi falta als mal criats
de *La Perdida*.

Vingan, vingan aquestas associacions de beneficencia laicas, ilustres *fetos* volteriáns. Vingan y en
¡Cu-Cu! tindrán el més ferm y desinteressat defensor.

Aquells dels seus que encara siguin solters, associ-
hintse per fer el bé, renunciant a tota ventatja mate-
rial, sacrificuin la seva vida esmersantla en el cuida-
do dels tifódichs y'ls variolosos dels hospitals, en el
dels vells malhumorats en els refugis, en el de las
criaturas abandonadas com a conseqüencia del amor
lliure que predicen.

Aixís, y no més aixís ens convencerían de l'alta
de miras que'ls inspira la seva campanya d'odi contra
els qui com ells no pensan. D'altra manera, els pobres
haurán de resignarse a seguir estant agraits als fra-
res *ganduls* y a las monjas *intrigants*.

GAT ESCALDAT...

— Dame diez sentimico, resalao, quete diré la buena ventura.

— ¡Ca! Ja'n soch donat deù més a n'aquell rellotge y encara espero que'm digui el pes.

per saber sas condicions.
Van donarli una quartilla
perque hi posés quatre mots,
dels que poguessen despendres
els seus graus d'ilustració...
Fills meus, ¡quin feix d'esperpentos,
quin mostruari de gargots,
quin cúmu de tonterías
tan grossas, y sobre tot
quin tractat d'ortografia
més esguerrat y més nou!
Ayer ho posava ab H,
en cambi la treya a hoy,
perque diu que es una lletra
d'una certa aplicació
que per ell *no ve d'un dia*
el colocalra en els mots.
En vista d'aquest examen
tan sumament desastrós,
váren dirli que ho sentían,
pro las sevas condicions
no'l feyan per ara digae

¡POBRE CORIA!

¡Pobre Coria! Según diuen,
allá a la vila de l'Os
está fenthi un mal negoci
y temen que's torni boig.
Ha passat mil peripecias,
disgustos a quin més gros,
y aquells castells que ell es feya
perque's veyá director
d'un diari de la Corte,
se li han tornat aigua-poll.
Vaig a contalshi la historia,
que es de lo més horrorós.
L'home va emprendre'l viatge
ple de hermosas ilusions,
ab la cara riallera,
vessant de satisfacció.
S'imaginava grandesas,
es veyá cobert d'honors,
freqüentant tots els palacios,
sigüent ben rebut per tot,
y ocupant el millor puesto
en totas las reuniones...
Mes ¡ay! que las horas bonas
que tenim a n'aquet mon
solen ser moltas vegadas
com bombollas de savó:
quan un es creu agafarlas,
es troba que ja s'han fos.
Aixís li ha passat a en Coria.
Quan es va veure a la Cort,
pren un cotxe, y desseguida
es fa dú a la Redacció,
y allí van notificarli,
que per pendre possessió
del cárrech que pretenía,
era lógich y forsós,
sométre'l a un serio examen

DRAMA EN UNA «PISCINA»

— ¡ Ah! ...

del càrrech de Director,
y que sent aixís quedava
tan sols de repartidor.
L'endemà agafa'ls diaris
y ja'ls tenen donant vols
pel carrer de las Carretas
y per la Puerta del Sol
y el carrer de la Montera
y en fi, per tota la Cort.
¡Oh dolor! arribá el vespre,
y a aquella Administració
no s'entenan de feina,
plovian reclamacions,
y totas las formulavan
un grapat de suscriptors
corresponents al districte
del nuevo repartidor.
Com que en Coria no hi veu gaire
y en llegir no hi es molt fort
va equivocar las adresses
y va fè un garbuix de noms.
En vista d'aquet fiasco
y per evitar rahóns
ara li han dat una plassa
de misero plegador,
ab dotze ralets diaris
que per ell ja es un bon sou.
En fi, jo es ben cert que'l planyo
per la seva trista sort,
però també em felicito
y en vritat cerebro molt
que gracias a en Figuerola
ens haguém tret aquet mort.

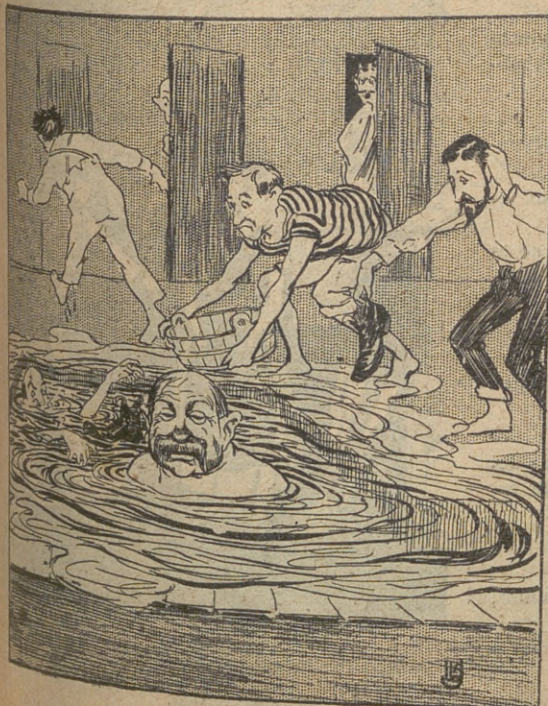
K. O. K.

Drapets al sol

—¡Ay Senyor! ¡Quánt tardan! ¡Encara tindrè d'anár-
me sense poguerlos veure!...

—Dispensi. ¿Que potser espera un casament?

DRAMA EN UNA «PISCINA»

—¡Oh!...

—Sí, senyora, 'l del fill del senyor Pepet, que a casa seva tenen una botiga d'adobar paraigüas al carrer de la Riereta.

—No crech que tardin molt, perque quan una servidora ha eixit de casa d'ella, las veins li acabavan de posar la mantellina.

—¿Que la coneix vosté a la Ramoneta?

—¡Ja ho crech! Figuris que fa deu anys que la pentino...

—¡Caramba, sí que la coneix de menuda! Donchs també una servidora es molt coneguda del que li té de esser sogre... y no's pensi que'ls conech de quatre días... perque en vida de la seva dona (que al Cel siga) ja'ls hi rentava la roba.

—¡Sí que fa temps que'ls coneix!

—Ja veurá, es alló que diuen... que quan una cunpleix, sol conservar la parroquia.

—¡Está clar!

—Y cregui que abans era precis tindre la paciència d'un Sant pera tractar ab la vella. ¡Alló era'l mal esperit ab faldillas!

—¿Vol dir?

—¡Lo que li dich es l'Evangelil Figuris que per cinch céntims em feya rentar mitja dotzena d'estrenyapcaps, y encara hi volía torna. Sempre m'eseatimava un parell o tres de venas, o una enfilada de drapets de mal.

—¡Cregui que may hauría dit que fos tan rata!

—¡Ja hi pot pujar de pens! Ara conti vosté mateixa: tregui'l gasto del savó, y'l such de munyeca que hi posava una servidora, y ja pot veure'ls negocis que hi feya.

—¡Escoltin!, ¿que s'han cregut que'l temple de Deu es la pescateria? Tres vegadas he comensat la novena a Sant Miquel gloriós y aquesta es l'hora que no la he poguda acabar.

—¿Qué té aquesta senyora?

—Que no es aquet el lloch d'enrahonar.

—Dispensi, si l'hem molestada...

—Sí senyora, perque parlant alt, distreuen als que venim pera resar.

—Té sort que no m'agrada donar escándols, que sinó ja'm sentiría...

—¡Déixila estar!

—Fugi, dona, si no hi há res pitjor que aquestas ratas de sagristia...

—¿Sent? Em sembla que ha arribat un cotxe.

—¡A veure!, déixim pujar a dalt de la cadira.

—¿Que son ells?

—No senyora, es un bateig.

—¡Que es estrany que tardin tant, per que segóns tinch entés en el trench de las duas marxan a Montserrat.

—¿Qué diu? ¿A Montserrat se'n van? ¿D'ahont deuen haver eixit las missas?...

—¿Per qué?

—Perque'l que es ell tanca molt just.

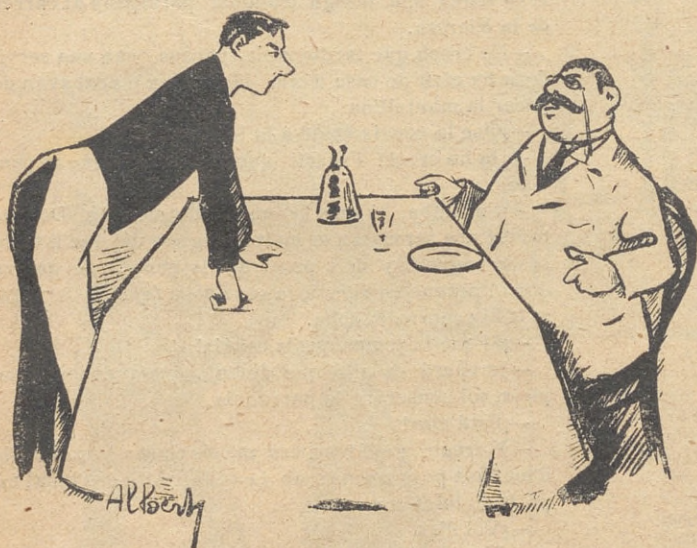
—Crech que li ha deixat els diners el germá gran del pare d'ella.

—¿L'oncle Pau? ¡quin bréto! que n'hi há!

—A lo menos aixís m'ho han dit.

—Miris, perque sápigam qui es aquet trapella, sols li diré que una vegada li váreig enmatllevar deu duros, per su-

AL RESTAURANT

—¿Vol menjar el plat del dia?
—¿Y donchs? ¡Que't pensas que vuy menjar lo del día abans!

puesto, cobrantne rédits, y, filla, si després de la llengua no'm va fer treure las enginas, va ser perque quan era petita ja me las havían talladas. ¡Quin alet! ¡Ja pot anar ben sol, no tinga por que's perdi!

—Ara vindrá que's coneixerán el génit, y allavoras...

—¡Vindrán las rahóns! La Ramoneta sabrá lo que es patir, perque aixó d'entrar en una casa ab sogra y tres cunyadas, ja es precís que Deu l'ajudi.

—Y... ¿qué tal son, vosté que las ha tractadas?

—¡Tres gandulas carregadas de pretensions!

—¡Aixó sí que ho crech, perque a dins hi portan molt vent aquellas noyas!...

—¡No li dich'... y per cert que si'ls hi treu la pintura, els polvos y els llassets que duen, semblan tres momias desahuciadas.

—¡Si que pobre Ramoneta!...

—¡Ja veurá com no passa un mes sense que s'arrenquin el monyo!

—Aixó será'l de menos, perque tot lo que dú es postís...

—¡Qué diu, santa cristiana! ¿Tot aquell cabell no es d'ella?

—No, senyora.

—Cregui que'm fa quedar de pedra.

—Miris, perque ho sápigas, tot lo que porta al devant son cabells de la seva mare, que li havían caigut quan va tindre l'escarlatina.

—Just; quan vivían a la Plassa de las Ollas...

—Y'l monyo, que es l'enveja de todas las noyas del seu barri, el va heretar d'una tía, que va morir de repent al ball de la Candelera.

—¿Devía esser La Rita?

—¡Ella mateixa!

—¡No'n volía sapiguer d'altra! ¡Ay, pobre Jaumet, quan veurá que tot alló es de *quita y pon!*... ¡ja... ja... ja!...

—¿Qué vol que fassi?

—¿Creguría que fins em sembla que'l tindriam d'avi-

—¡No s'enredi, que aixó es un plat molt delicat!

—¡Y ell que sempre deya que la seva Ramoneta tenia una cabellera de Magdalena! ¡Jr sí y quin bon gany tindrà!

—¡Ara'm sembla que son a...

—¿Que'ls veu?

—Sí, ja veig a la Quima, que es que l'acompanya.

—¡La sigronaire? ¡Quina posada de dona! Mentres puga criticar, está contenta.

—Y tan lleig que es marxa dels altres!

—¿Creguría que no ho puch saber?

—Peró ¿que no veu com va vestida? L'han cossada dessota l'habit.

—Y tal! ¡Miris el sach que porta sa mare! ¡En sa vida ha sigut d'altre!

—Y després dirán perque la critican...

—Ja'm dispensaré, perque jo no vull que'm vegin.

—Ni jo; perque després dirán que havém vingut a tafanejar.

—¡M'alegro molt de condeixar-

malleras, botiga de pentinadora, pot disposar.
—¡Moltas gracias! A Horta, demanant per la Peta la bogadera, tothom n'hi sabrá donar rahó.

ENTRE BASTIDORS

—¿No sabe usted que están prohibidos los melindres en la escena?

—Es que yo soy auténtico.

—¡Ah!...

—(Que ordinaria! ¡Ja no tindria d'esser bogadera per posar drapets al sol!)

—(Quin modo de matar pussas aquesta senyora del carrer de Ramalleras! ¡Pobre Ramoneta, ja ha quedat ben pentinada!)

SANTIAGO BOY

Estos, Fabio ¡oh dolor! que ves ahora, teatres sens cartells ni companyias de bat a bat las portas ben obertas

Sino compteu: dos dramas del Iglesias, un den Reig y Fiol, un den Rovira, un altre de don Angel y unas quantas comedias y joguinas, d'aquellas que s'estrenan, van al fosso y no se'n canta més gall ni gallina. Y aixis s'acabarà la temporada per honra y gloria de la gran Talia. Y del hivern vindrà la primavera, y els pares de la crítica cridarán com cada any contra la empresa, que's quejará com sempre tan tranquila. Y arribará l'estiu. Las caloros fortas allunyarán d'aquí las companyias, y haurém de contentarnos, com tem ara, anant a Novetats y a la Granvia a veure óperas bufas y lleugeras que son una delicia pel públich bullanguer que las va a veure sense altre intent que'l de fer grezca y riure.

VIROLET

ELS MESTRES ALEMANYS A BARCELONA

La importancia y desenrotlo de l'instrucció d'un país

veient la pinta dels mestres es fácil poguer deduir.

¿ Ahónt van aquest istiu?

(Acabament)

- Els diputats catalanistas: A Manresa.
- En Prat de la Riba: A tot arreu.
- En Casellas: Al sots feréstechs.
- En Comas y Masferrer: Va y ve del hort.
- En Collaso: A Puiginyós.
- En Junoy: A Fraga.
- L'Aldavert: Fa com qui se'n va, però no's mou.
- En Puig y Valls: A pendre la fresca, sota l'ombra dels boscos que han resultat de la Fiesta del Arbol.
- En Roca y Roca: A Ayerbe, pera fer una visita d'atenció al Marqués.
- En Doys: A Mongat.

durant l'hivern tenian. A Romea ab els dramas deliciosos firmats per en Baró y en Capdevila y ab las brometas que aquet cómic feya, un públich bon minyó s'hi divertía, com s'hi divertirá la temporada vinent y las que vingan al seu darrera, per honor y gloria de la musa Talia. Dintre pocas setmanas, y tal vegada dintre de pochos días, tots els amants del art ja podrán veure la inacabable llista de sainets, disbarats y espatotxadas, y dramas cómichs y comedias tristas que posará en escena durant l'hivern que vé la companyia. Però l'hivern vindrá y de tantas obras com hi há recullidas se'n posarán no més una dotzena, ¡y encara si hi arriban!

Com que apreta la calor
en gran manera,
han decidit pendre banys
totas las fieras.

L'Avi, com que es el més gran,
obra la marxa
seguit de micos, guinèus,
lloros y cabras.

Els embotellats: A Ampolla.

En Roig y Bergadà: A estudi a aprendre de parlar fi.

L'Odón de Buen: A La Garriga, a buscar els restos
del Hipparion.

En Planas y Casals: A Roda.

En Manel Girona: Al Hospici.

En Girona pobre: De Canaletes al Pla de las Co-
medias.

El noy de Tona: A seguir festes majors.

En Pey y Ordeix: No poguentse arribar ni a La Bis-
bal, ni a La Canonja, s'ha donat a tots el dimonis del
infern.

En Maleta Indulgencias: A Toro.

En Mon y Bascós: Aquet senyor deu tenir mal geni,
perque al preguntarli ahont pensava anar aquest istiu,
tot resolut y mal-carat ens digué en *cristiano*: "La
pregunta es impertinente".

PEP ROCH.

Trossos selectes

"La Campana de Gracia" monàrquica y clerical

Els qui tant s'alaban de conseqüència en las idees,
els que tenen la presumpció d'anar a l'avensada del
moviment lliberal atiant a tot'hora l'odi de las mas-
sas inconscients contra'ls quins com ells no pensan; els
que cada día s menjan un capellá per dinar y un rey
per sopar, son precisament els que en altrás épocas
havían tingut més desgana de semblants viandas.

La Campana de Gracia que fatxendeja d'anar al
cap de tot aquet moviment progressiu que'ns ha fet
reular al any 35 del sigle passat, va ser en altrás
épocas monàrquica y clerical, fomentant y contribuint
a la quantiosa suscripció oberta pera celebrar la

Els canguros van fent salts
y cortesías,
l'avestrús devant del os
el coll estira.

Las granotas tot rient
son pas contemplan,
mentres vora del estany
prenen la fresca.

farsa d'uns funerals a la iglesia de Sant Agustí en
ultragi de la Reina María Victoria, esposa de don
Amadeu I, Rey d'Espanya, proporcionant aixís una
brillant ocasió pera que'ls *ensotanats* se fiquessin a la
botxaca uns quants centenars de duros.

La ressenya d'aquesta *pantomima* la fa el mateix
Roca y Roca quan encara feya farúm de sagristia, en
el número 363 de *La Campana de Gracia*, correspo-
nent al 10 de Desembre de 1876.

En l'entusiasme que demostra en P. K. en l'article
de referencia's veu ben bé que encara's ressentia dels
mays que va redactar *El Eco de las Almas del Pur-
gatorio*.

Ens contentarém ab transcriure alguns fragments:
"Era hora ja de que l'esperiencia per amarga que
haja sigut, fes lo miracle de unir a tots los separats,
de unirlos en un lloch sant, respectable, sagrat, ahont

no pot entrarhi la furia del poder, ni l'apassionament
dels governants,

"La mort de la que fou reyna d'Espanya reuní al dia
dos del actual en lo temple de Sant Agustí, a tots los
liberals de Barcelona, fins are dividits, fins are consi-
derats per morts."

"Si la ceremonia fou grandiosa y solemne, que ho
digan los que h) assistiren, y nostres mateixos en-
emichs no podrán negarho.

"La suscripció oberta al efecte's cubrí ab una faci-
lidad pasmosa: las preciosas targetas d'invitació que's
repartían eran buscadas ab verdadero afany: Barcelo-
na entera s'interessava per un acte tant trascen-
dental.

"Vingué'l moment: las déu del dematí: pel carrer
el Hospital una rierada de cotxes que omplían la

TIRANT L'ART

—Pere Pau, ves ab cuidado;
no calis l'art a llevant.
—Per qué?
—Perque pescaríam
aquet vol de bacallans.

plassa de la Igualtat y una rierada de gent que omplían las amplas naus del temple vingueren a demostrar l'interés que inspirava la ceremonia.

“La nau central, destinada als convidats, estava ocupada meytat per las senyoras, y tant plena, que foren molíssims los qui degueren entornarse'n.

“Las tribunas pleníssimas, y en las naus laterals destinadas al públich, no hi cabía ni una agulla.

“L'iglesia estava severament adornada, cuberta de negres draps y de cortinatjes negres. La porta d'entrada tenia una cortina en la qual s'hi llegían los següents significatius versícols, extrets del Evangeli de Sant March:

“Ningú sab lo día ni l'hora; ni'ls àngels que están en lo Cel, ni'l mateix Fill del Pare.”

“La missa comensá a las deu y se acabá a las dotse.

“L'aspecte que oferían las imediaciones de l'iglesia en l'acte de la sortida era pintoresch, grandíós, imponent.

“Las amplas portaladas de Sant Agustí vomitaban gent de totes classes de la societat, modestos obrers, industrials, comerciants, artistes, potentats: la religió del recort y de la esperansa imperava en los representants de totes las escalas socials.

“Nosaltres varem veure vells patriotas que pot ser ja renuncia-

VA DE QÜENTO

Aquesta nit, l'hereu Planas del casal de trampadella, senyor rich y poderós que repartía prebendas,

essent ell l'omnipotent que, remenant las cireres sempre las tenia a punt, maduras y vermelletas, y al poble feya la llei, governés en Pau o en Pere, y ho portava tot revolt... aquesta nit... com vos deya, el pobre ha tingut mal somni que explica d'eixa manera. Sens que ell pogués estrimar per qué, tenia una pena igual que si sentís pòndres per sempre la seva estrella, y per sortí aviat de dubtes teu observar la planeta. Tretze astrólechs de gran tama a son casal compareixen. Caminan encarcerats; tots portan el vestit negre pintat d'astres, y al detrás penjada hi duen l'ullera. Un cop son al seu davant, humíls acotan la testa, y's llevant el cucuruto, ensenyant las calvas llunetas. Ab pocas paraulas, ell, els entera del obgecte. Sense perdre un sol moment al terrat pujan depressa, y una volta allí instalats, al cel enfilan las eimas. Tots els àmbits del espay un'hora há que furomejan, y'ls caps pelats sovint avorren ab grans senyals de impaciencia, però no's cansan de furgar per tota la volta negra, mentre inmóvil y a l'espera,

ELS NOUS UNIFORMES

Abans d'anà a la bogada tots son lisos y estufats, pro a la primera rentada...

recolzat, ell els contempla.
 De sobte, un va llessà un crit,
 el crit salvador d'Eureka!
 y'ls altres, electrisats,
 sos instruments dirigeixen
 a un punt del cel, dient després:
 —Ha acabat la nostra feina.—
 Aixís va parlà al hereu,
 el qui entre ells semblava el quefe:
 —Havém observat, senyor,
 ab detenció l'ampla esfera,
 y dins la gerra de Acuario
 hi hem trobat vostra planeta.
 Per lo tant sou home al aigua.—
 Fan una gran reverencia,
 y ab els fòtils sota'l bras,
 sen van ab calma solemne.

LLUIS S. L VADOR.

MOSSEGADAS

La "Sociedad Progresiva Femenina" de senyoras (es clar) lliurepensadores, ha emprés una campanya per a extinguir el vil comercio de la prostitución.

La idea es molt humanitaria y de gran trascendencia social, però, francament, ens sembla que la iniciativa d'aquestas damas representa una claudicació dels principis del lliure pensament, quinas doctrinas predicen la emancipació en tots sentits, l'exercici lliure de la voluntat sense trabas de cap mena y l'amor lliure ab todas las sevas conseqüencias.

Verdaderament que la prostitució es una *llaga social*, però bona part del seu origen potser el trobariam en aquestas associacions que's preocupan més en fer donas *despreocupadas* que bonas mares de familia.

Ens complauria saber com lliga aquets caps donya Angeles Lopez de Ayala, presidenta de la "Progresiva Femenina".

Un redactor d'un diari possible de Reus ha emprés una campanya contra un altre d'un periodich catalanista de la mateixa ciutat, tractantlo de *esteta, eunuch, indecent, caballeria, desalmado, tabernari*, etc., etc.

La carga ja fa a la vora d'un mes que dura y segurament acabará per consunció, o sigui quan el possibilista ja no li sigui possible trobar novas baconerías al diccionari.

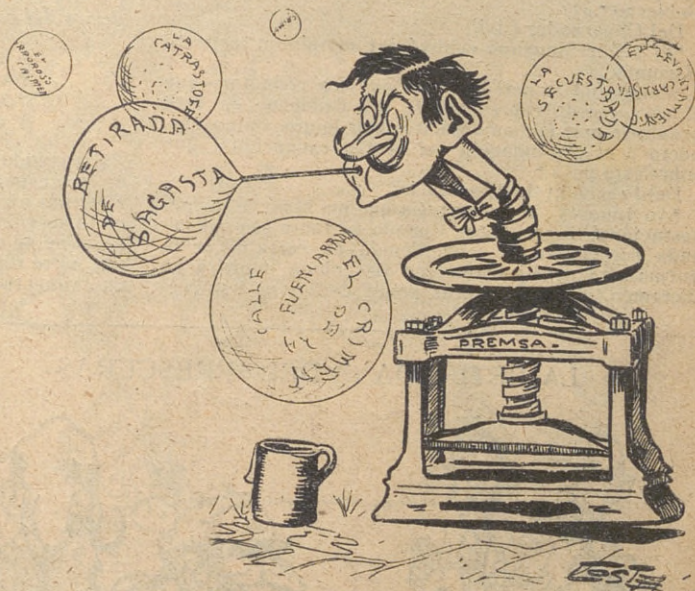
Peró vostés preguntarán: ¿Qué li ha fet el catalanista al possibilista? ¿Que potser li ha tacat l'honor de la familia? Cá, una cosa molt més grave, y es que'l catalanista es crítich teatral y ha dit que no li agradava el drama den Dicenta "Aurora".

Y laltre, que també es crítich, considerant que aixó de discatir a en Dicenta es un atreviment que passa de la mida, las ha empreses contra'l seu confrare ab aquets *florejos* que no's poden llegir sense taparse'l nas.

—Ja's veu que'l *partit históric* —y tanta historia com té!— está en plena descomposició, que tufeta tant.

No sabem compendre com els

PERIODISME MODERN

Recepta per fer diaris de mayor circulación:
 un canonet, una xicra y una barra... de sabó.

reusenchs no sen acaban de desfer, quan ho reclaman las més rudimentarias prescripcions de la higie-ne pública.

Peró no acaban aquí aquets ignocents esplays dels *possibileros* de Reus. Ara en venjansa d'haver dit un catalanista que aquesta "Aurora" l'havia deixat a las foscas — com a tothom que hi lluí — volen intrigar dintre del Municipi pera que no'ns portin els gegants a Barcelona. ¿Com si a Reus no hi quedessin encara periodistas de *circunstancias* que ls fan tot l'any!

Una sola disculpa pot invocar a favor seu aquet crítich perfumat: y es la de que's diu Cubells y, naturalment, encare que volgués no podria evitar que li anés a dintre tota la bruticia, ni que li sobreixís.

¿*Possibileros, possibileros!* Si Don Emili tornava al mon, ell que era tan fi y tan tocat y posat en todas las sevas cosas no podria estarse de ferveos *pupa*.

Y després de ben fregats ab terra d'escudellas, us enviaria a costura a apendre'l *Tratado de Urbanidad para los niños*.

La *Perdida* que té la culpa de la suspensió de garantías que s'ofrim d'ensá dels sagnants sucesos del darrer mes de Febrer, produïts per las sevas prédicas disolvens, ab las que excitava als obrers al pillatge y a la revolta, ara vol desfer el mal que ha fet, simulant que treballa pera'l restabliment de la normalitat a Barcelona. Al obecte esmentat ha obert una informació recabant el parer de diferentes personas, en la que hi figuran declaracions tan terminants com las que segueixen.

Del capitá general, senyor Bar-gés:

Vegin y rumihin.

"No puedo otorgárselo, porque si autorizaba esta reunión podría parecer como si tuviese interés en

ELS NOUS UNIFORMES

...la gorrá queda arronsada,
 els pantalons rebregats
 y la guerrera escursada.

que prevaleciera una solució que no sé si serà la del Gobierno." (1)

Del Governador Civil:

"El señor Manzano rehuý dar su opinión respecto al asunto.

"Comprenderá usted—dijo a nuestro redactor—que el carácter de representante del Gobierno en esta provincia me veda en absoluto decir lo que opino respecto á la continuación del estado excepcional que sobre ésta pesa."

Del President de l'Audiencia:

"No tome V. á descortesía que me reserve la contestación á su pregunta. Cuando la Junta sea consultada respecto á la conveniencia de restablecer la normalidad constitucional en Barcelona, emitiré su dictamen, y sólo entonces podré contestar á su pre-

cencia laica? Apa, señor Odon de Buen; aquí es y cama y tot, pera tornarli la pilota a n'aquell qui quista del bando negro.

Al portal de «La Perdida»
hay escrito con carbón:
"Aquí el bó s'hi mor de fástich
y el dolent s'hi fa pitjor."

Els regidors perdidos es fan felicitar pels indrets de las respectivas familias desde las columnas de La Perdida ab motiu del triomf obtingut al Ajuntament en la sessió de las 13 horas.

Respecte al particular deya l'altre dia un indret que no té res de reaccionari: "Jo no sé com han parat aquestes cartes. Em fan el mateix efecte que les cerilles que deixan a la boca dels que van a oferir als teatres".

Verdaderament es un bon consol, però consol a la

A la voreta del mar n'hi havia una minyona coneguda pel mal nom de *Salvadora*.

Un gros aiguat va venir y entre'ls rugits de las ondes els naufrachs desesperats deyan: ¡Socórrensi!

La *Salvadora* llavors lluny de la platja va córrer y en lloch de salvà als naufrachs se salvà sola.

Si volem saber detalls d'aquesta punyent història aneu als Banyes Orientals o al diari poca-solta, que en recort d'aquell temps el nom de *Diluvi* porta.

Uná noticia sensacional. En Gual ja no es a París. Volém dir que ja ha tornat a París, població que certa gent confón ab Europa. De manera que ja podem dir adeu a aquelles "Crónicas europeas" que tant bé venían per nosaltres alguna *mossegada* de la

tant.

¡Y nosaltres que hem estat fins vam pera omplir aquesta secció durant las vacances que hem concedit a n'en Doys!

¡Estém de pega, vaja!

Dicen que la Habana es
cementerio de españoles
y en P. del O y el Maleta
dos ases que tiran cosas.

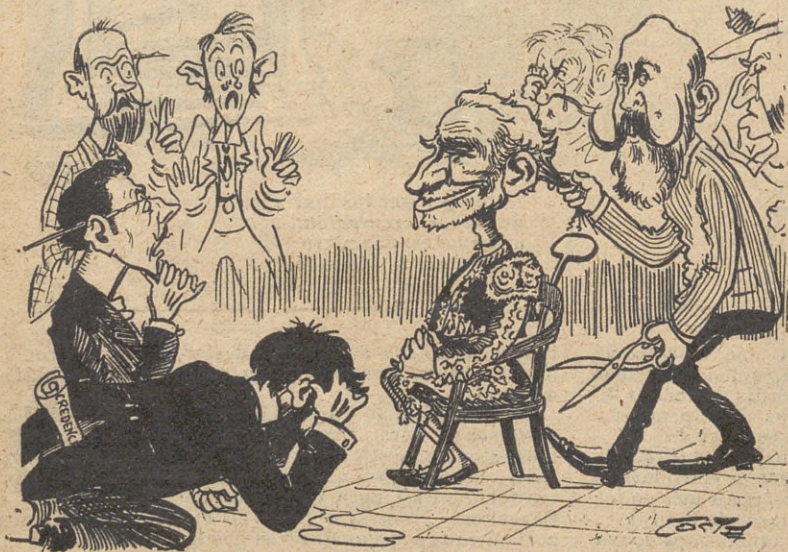
La *Esquilla de la Gana* encara no ha contestat nosaltres descárrechs respecte al assumpte *Requena* que resultan altrés tants cárrechs per ella.

Ni contestará, no'n passin ansia. A n'aquella fins van perdent l'únich valor que'ls quedava de *boquilla*.

¡Que ha perdut l'esma en Ledesma no son pochos que s'ho han cregut!
¿En Ledesma perdre l'esma?
¡Ja, ni jugant a *pupul*!

Sens diu, sense que garantiém la notícia que sigut presentada al govern civil una denoncia dels regidors publicitaris senyors de Buen, Miró, Buxó y algún altre de la *partida* per haver portat burro a Cala Ciutat dijous de la setmana passada més enllá de l'hora reglamentaria.

LA RETIRADA (?) DEL «FRESCURAS»

—¡No te la cuertes, barbián!
Por favor no te la cuertes!
—Prò no veyén, ignoscents,
que tot es pura comedia?

gunta de V. y manifestar mi opinión que ahora podría prejulgar la cuestión en uno ó en otro sentido."

Del Alcalde:

"Como Alcalde de Barcelona no puedo manifestarle á V. lo que pienso respecto á la continuación del estado excepcional."

Bueno: donchs de tot aixó *La Perdida* en dedueix que sí, que'ns l'alsarán...

A bé que'l criteri d'aquets senyors está completament contrabalansat per las importants opinions den Bonafulla y de la Claramunt, que son els que decideixen... a seguir com estavam.

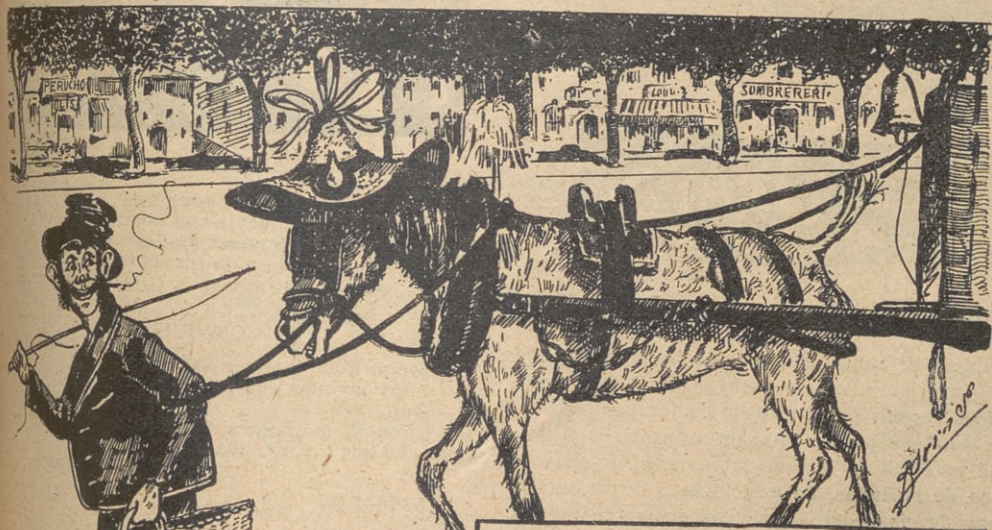
—Ja tením a fora en Planas
y en Comás y Masferrer:
—Que tornin si'n tenen ganas
allá al trenta de Febrer.

Diumenge passat al centre *instructiu* Ateneu de Sans que presideix en Grañé, va haverhi sessió de can can per una estrella del género.

Cal advertir que pel seu carácter benéfich d'ensenyansa, l'Ajuntament subvenciona l'esmentat centre. Y donchs ¿qué deya en Cambó que no hi havia benefi-

(1) Fa referència al permís sollicitat pels perdidos del districte seté, pera celebrar una reunió al objecte de demanar l'alsament de la suspensió de garantias.

MODAS BESTIALS

—Que'n farém d'eguas l'animal y jo ab aquets barrets!

Gargots y Coloraynas

Sobre en Romero'l discret
que ja ha sortit d'excursió
posa tothom l'atenció:
—Per mi donchs, no paga'l tret.
—Doncas per mi ni'l pistó.

La Peraià deya l'altre día que'ls catalanistas es-
perém que'ls seus ens aixequin la suspensió de garan-
tias pera poguelshi dir *bretols*.

Ay, no, filla no; no n'hi há
cap necessitat; ja pots dedicar-
te'l *piropo* de part nostre tan-
tas vegades com vulguis.

Ah, y quan ja no't piqui dí-
gushe y te n'inventarém un
altre de més estimulant, ben
segurs de que no hem de donar
gens ni mica de feina al senyor
Gottarredona.

Entre'ls números del progra-
ma de las festas que Tortosa
dedica a la seva patrona Ntra.
Sra. de la Cinta hi figura la
inauguración de la feria de
toda clase de ganado a la cual
concurrirá el Excmo. Ayunta-
miento.

Lástima que no poguém en-
trar als tortosins alguns caps
del nostre Municipi, perque,
automats com están de resul-
tas de la llisada del altre día,
seria exposarlos a agafar la
gripopepa.

Un altre any será.

Madrid crema com l'infern:
quin ve aixís ens ho asegura,
mes el quefe del Govern
s'hi está ab molta frescura.

¡Vaja, mereix una coral enhorabona l'Antoni Utri-
llo! A can Parés hi ha tingut exposat aquestos días
un retrato del malaguanyat doctor Robert, que val
totas las pessetas. L'eminent patrici está en actitud
de fer un discurs. De manera que, tant per aquesta
circunstancia, com per la perfecció de la semblansa
ab l'original, pot dirse que es un retrato *que está par-
lant*.

TIRANT LA PEDRA Y AMAGANT LA MA

Ab tota *sans façon* el batlle nostre
va anar a estiuejar a Sant Hilari
després de declarar la cessantia
dels alcaldes de barri.

L'entonació general del quadro es de lo més simpàtic que se sol veure en el gènere.

Por todo lo cual enteném que l'Antoni Utrillo s'ha mostrat en aquesta obra com un dels nostres pintors de retratos més artistes.

MENO

DEL DRAPAIRE

"El corresponsal del coleccionista", per D. Pere Marés y Oriol:

Ara que hi há tanta ceba en coleccionarho tot, pot ser de gran servey l'obra del senyor Marés, que resulta curiosa fins pels que ni arribém a coleccionar sellos, donchs conté una pila de datos interessants.

Hi há catálech de llibres, de revistes, de gravats curiosos, de medallas, de periódichs... de tot, menos de pessas de cinch duros y doblas de quatre Se veu que d'aixó no n'hi há gaires coleccionistas.

Además hi figuran reproduccions d'autógrafs de diferents autors cataláns, que contribueixen a donar amenitat al llibre.

"L'Associació obrera". Conferencia donada pel doctor D. Ignasi Valentí y Vivó al "Foment Regional" de Sant Martí pel desembre de 1902:

La competencia del Dr. Valentí en qüestions com la que tracta en la conferencia "L'Associació obrera", ha quedat en la mateixa evidenciada una vegada més, sent una bona mostra de lo molt que ha estudiat els problemas relacionats ab la classe obrera.

"Cartas sobre nuestra situación política", per Francisco Maspons y Anglasesell:

Es una obra interessantíssima, en la que, per medi de cartas dirigidas a un diputat a Corts, exposa'l senyor Maspons y Anglasesell ab extraordinaria claretat y bon sentit l'actual situació política d'Espanya.

Els nostres governants tenen en el llibre del senyor Maspons molt per aprendre... y per meditar.

Peró ni hi aprendrán ni hi meditarán. Es qüestió de la fuerza del sino... No hi poden fer més.

"L'as de bastos". Jaco, tacó, tunda o filípica de M. Roger de Lluria al follet "Peligro nacional":

El llibre del senyor Roger de Lluria es mol entretingut y divertit, deixant molt mal parats a D. Joseph Martos O'Neale y D. J. Amado, els dos tarambanas que varen escriure'l follet "Peligro nacional" en el que, com se prova en "L'as de bastos", no varen saber dir altra cosa que tonterias.

MENO

MACOS Y MICOS

Macos: Jo Sé; R. J.; Cirineu; Abel; P. C. F.; Ll. M. C.; J. S. F.; E. Z. B.; J. S. J.; J. R.; J. N. de M.

Micos: Tri-ri-te-ro; R. A. E.; J. S.; J. M. de S.; C. M. P.; R. S.; J. M. R.

— E. B. V.: No están malament del tot, però per ser publicables s'haurán de llimar un xich. — *Trempoli d'2 Tremp*: Publicarém quelcóm. — J. R.: Es massa filosófic lo que'ns envia. — *Gironi*: Mirarém de compláurel. — *Set*: Tindrém en compte lo que's diu, com a datos. — F. C. B.: En igualtat de circumstancias preferim per l'Almanach els treballs festius. (Quedan cartas per contestar).

MATEMÀTICA

XARADA

Anant cap a según tres l'altre diumenje en Cabot va recordars pel hu-dos que s deixá a hu-tres la tot.

JOAN DEL XISOR

CONVERSA

— Home, Joan, ja fa estona que t'espero.
— ¿Saps qui m'ha entretingut?
— ¿Qui?
— La que hem anomenat entre tot dos, que es mana del que t'acabo de dir.

F. ALEGRE

TARGETA

María de la C. Laseu

Formar ab aquestas lletras ben combinadas el d'un drama catalá.

RELOJGE D'ARENA

1	2	3	4	5	6	7	8
1	5	6	1	7	4	2	
4	7	3	3	2	4		
	6	7	4	3	5		
	3	2	4	2			
	1	5	4				
		3	7				
		2	6				
		3	5	6			
		6	2	4	5		
		3	5	6	7	2	
		3	5	1	7	3	4
		1	2	3	1	2	3
		4	2	6	1	8	3

Nom d'home
A n'ells llums el...
En moltes casas...
Mida
Animal
Embarcació
Nota musical
Vocal
Utensili pera la...
Beguda
Lleinadura
Teatre
Apellido de persona
Nom de dona
Assiento

TERMINA

QUADRO DE PUNTS

Buscar quatre termes que combinats segons el guent ordre, es pugui llegir vertical y horitzontalment: 1.ª, part del cos humá; 2.ª, animal (plum); beguda aromática y 4.ª carrer de Barcelona.

UN TARAMBANAS

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN EL NÚMERO...

LOGOGRAF NUMÉRICH. — Carlos; Carro; Ar...

la; O.
MULTIPLICACIÓ.—9.
QUADRO DE PUNTS.—Sol; Oca; Laura; Rol...

Gos; Ase.

IMPRESA DE MARIÁN GALVE, AVISO, 11

Gran Sabateria "LA DALIA" Aviñó, 34.-Barcelona

Calat de totes classes, cosit a mà, pera senyoras,
senyors y noys, a preus sumament baratos

Desde 1'50 a 18 pessetas

GRAN CLIXERÍA

Esterootipia, Galvanoplastia, Fotograbat y Grabat directe (Autotipia).

ANTÓN VIDAL MARTI

Carrer de Aribau, 17.-BARCELONA

BURELL & C.A

CONSTRUCTORS NAVALS

Barros de vela y vapor, remolcadors, llanxes de vapor y de salvament, gabarras, barcos-cisternas, etc., etc.

ESPECIALITAT EN YACHTS

Reparacions, maquinaria y tota classe d'accessoris pera la marina

TALLER DE VELAM, LONAS INGLESAS Y DE FABRICACIÓ DE LA CASA

BARCELONA: ASTILLERS: Can Tunis - OFICINAS: Escudellers, #2, pral.

MIQUEL HORTA

FABRICA DE LLIBRES RATLLATS Y TREBALLS DE IMPREMPTA
Se fan tota mena de treballs comercials a bons preus

Baixada de Cervantes, 3. - Prop del Bolsi

Reproduccions del mateix bust, 44 cms. d'alsada, 7'50 pessetas

ICU-CUT!

SETMANARI DE GRESCA AB NINOTS

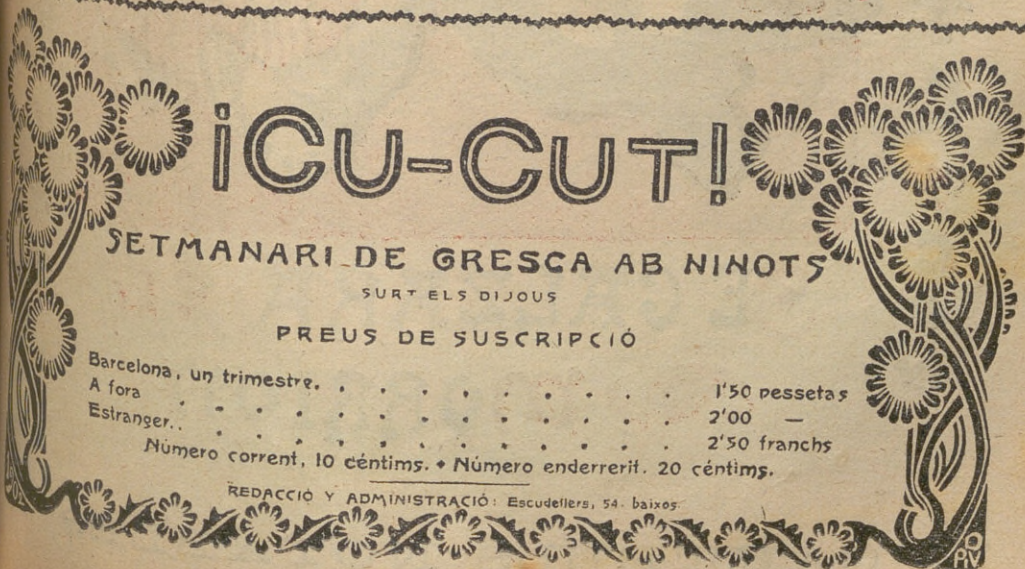
SURT ELS DIJOUS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona, un trimestre.	1'50 pessetas
A fora	2'00 —
Estranger.	2'50 franchs

Número corrent, 10 céntims. • Número endarrerit, 20 céntims.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Escudellers, 54. baixos

SACAS-TA-SALE

EL BERGANTE

M
A
S
T
U
N
A
N
T
E
Y
C
O
N

SE CALZARÁ EL MORRION

CARTELLS NOTABLES